

Literature:

1. Fast Food Networks: fast food, street food or how to make good and fast money at the public [Electronic resource]. - Access mode: <https://www.ntercredit.com.ua>
2. Ukrainian fast food restaurants [Electronic resource]. - Access mode: <https://www.bistro.com.ua>
3. Fast Food in Ukrainian: Trends in Industry Development [Electronic resource]. - Access mode: <https://ubr.ua/market/industrial/ast-fud-po-ukrainski-trendy-razvitiia-otrasli-222008>

*Артімонова Ірина Вікторівна
кандидат економічних наук, доцент,
Білоцерківський національний
аграрний університет*

ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА АГРОПРОДОВОЛЬЧИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ

Трансформація аграрних відносин в умовах соціально-економічних перетворень посилює інтерес до дослідження перспектив виходу підприємств агропродовольчого сектору України на ринок Європейського Союзу, оскільки необхідність подальшого розвитку та розширення присутності вітчизняних виробників агропродовольчої продукції на світових ринках очевидна. Активізація євроінтеграційних процесів є перспективним напрямом розвитку вітчизняного агропродовольчого сектора економіки України. У зв'язку з цим, виникає необхідність формування ефективної державної підтримки, яка б базувалася на розробці програми адаптації вітчизняного аграрного сектору до вимог ЄС і посилення економічної ролі держави у забезпеченні її реалізації та підтримці розвитку сільських територій. Однозначно, європейські орієнтири надають можливості аграрному сектору розробити правильний вектор розвитку та відкривають нові можливості для відродження сільського господарства, створюють додаткові порівняльні переваги на агропродовольчому ринку в умовах глобалізації економіки.

На сучасному етапі економічна ситуація в агропромисловому комплексі України ускладнюється низкою проблем, вирішення яких може лише сприяти поглибленню її інтеграції в систему світових економічних відносин. За умови, що за останні роки експортується майже дві третини ВВП України, реструктуризація експорту є важливим критерієм розвитку економіки та конкурентних переваг країни у світовому розподілі праці. В умовах світової аграрної кризи Україна може збільшити свою присутність на світовому ринку як виробника харчових продуктів, але це потребує підвищення якості продукції на основі активного впровадження

інноваційних технологій, покращення селекції у тваринництві, внесення змін до правил утримання тварин тощо.

Оцінюючи зростання обсягів та частки експорту можна констатувати те, що Україною експортний потенціал використовується не повною мірою, оскільки в аграрній сфері домоглася положення експортера сировини. Світові тенденції вказують, що на сучасному етапі економічного розвитку сільського господарства та харчової промисловості України стратегічним пріоритетом має стати формування сталих агропродовольчих ланцюгів із високою доданою вартістю, що розширить її експортні можливості. Відтак, це сприятиме позитивному перетворенню економіки України з експортера сировини на експортера агропродовольчої продукції зі значною часткою доданої вартості.

Європейська інтеграція для вітчизняного агропродовольчого сектору має прояв позитивних та негативних наслідків. До позитивних слід віднести наступні: уніфікація фіто-санітарних стандартів призведе до посилення позицій на світовому ринку; інвестування у виробництво та переробну промисловість може подвоїти обсяги виробництва і створити додаткові робочі місця; збільшення обсягів виробництва органічної агропродукції; підвищення якості і безпечності продукції; зростання обсягів експорту кондитерської, м'ясо-молочної, олійно-жирової, плодоовочевої та пивоварної продукції; посилення процесів кооперації господарств населення; встановлення ЄС нульових ввізних мит на товари, що охоплені тарифними квотами (близько 85 тарифних ліній). До негативних чинників належать такі: мала частка підприємств сертифікованих згідно міжнародних стандартів; низька якість частини продовольчих товарів не дозволить їх експорт в ЄС; нерозвиненість інфраструктури ринку гальмуватиме експорт в ЄС; низька капіталізація аграрних підприємств запобігатиме інвестиціям; втрата частини внутрішнього ринку при посиленні імпорту продовольчої продукції; проблема зміни назв внаслідок реалізації зобов'язань щодо дотримання географічних зазначень [1].

Слід відмітити, що пріоритети САП ЄС на плановий період 2014–2020 рр. вибрано відповідно до Стратегії «Європа 2020», яка визначає три підходи до зміцнення економіки: розумне зростання, сталий розвиток, всеосяжне зростання. Як наслідок, були визначені три цілі аграрної політики на 2014–2020 рр.: життєздатне виробництво продовольства; стале використання природних ресурсів і пом'якшення наслідків зміни клімату; збалансований сільський розвиток. Першочерговими завданнями спільної сільськогосподарської політики Європейського Союзу відносно розвитку агропродовольчого сектору є забезпечення фермерів належного рівня життя, а споживачів – якісними харчовими продуктами за справедливими цінами, зокрема через організацію спільного ринку сільгосппродукції і застосування принципів єдиних цін та фінансової солідарності [2].

Використання позитивних ефектів від інтеграції України до ЄС українськими експортерами можливо лише за умови підвищення якості й безпечності вітчизняної агропродовольчої продукції та гармонізації вітчизняного законодавства до європейських вимог. Вважаємо за необхідне удосконалення законодавчої бази, яка повинна ґрунтуватись на вітчизняних досягненнях із урахуванням досвіду системи контролю якості і безпечності в країнах ЄС. Наразі по ряду показників якості в Україні більш жорсткі вимоги ніж в країнах ЄС, що в першу чергу захистить вітчизняний ринок від насичення низькоякісної харчової продукції. Оцінка вартості адаптації України до технічних регламентів ЄС шляхом прямих розрахунків за окремими галузями – надзвичайно трудомістке завдання, що потребує колективних зусиль виробничих асоціацій при координації галузевих органів управління.

Список використаної літератури:

1. Батаренко А.О. Проблеми та перспективи європейської інтеграції України. Науковий вісник Інституту міжнародних відносин НАУ. 2014. № 1. С. 34–37.
2. Повідомлення Європейської Комісії. «Європа 2020». [Електронний ресурс]. Стратегія для розумного, сталого та всеохоплюючого зростання. Режим доступу: <http://www.minjust.gov.ua/file/31493> (дата звернення: 15.11.2019).

*Вельмакіна Ольга Владиславівна
студент, Житомирський
національний агроекологічний
університет*

*Науковий керівник: Зелінська
Антоніна Михайлівна, кандидат
економічних наук, доцент,
Житомирський національний
агроекологічний університет*

ОБґРУНТУВАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ РЕКРУТИНГУ ПЕРСОНАЛУ ІТ-КОМПАНІЙ

За останні 20 років сфера підбору персоналу у ІТ-сфері зазнала колосальні зміни. Нові технології кардинально реформують підхід ринку і роботодавців до питання пошуку і підбору персоналу. Ефективність роботи і привабливе позиціонування себе на ринку праці вимагають від роботодавців застосування сучасних методів в роботі з майбутніми співробітниками - це активне використання соціальних мереж,